

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LXVII. De Congregatione Dominici Sepulchri Ierosolimitana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

por octo de tribus congregationibus canonicorum regularium. aliud collegium refert Mauronius lib. 1. Venatorij cap. 9. quod dicit extare in hisce oppido dicecesis Leonensis.

Qua supra dicta omnes Ecclesie vocabantur priores excepta decimasexta, qua nunc titulus Abbatialis est in signata, & alique illarum eorum sine dubio collegiata & conuentuales; licet de omnibus id mihi non constet. praxiat vero ad veritatem predictorum confirmandam, & praeteritorum memoriam confirmandam, ipsas Ecclesias illas litteras subijcere, quarum hoc est exemplum acceptum ex Authentico, quod in Ecclesia Archiepiscopali Rauennatensi seruatur.

Celestino Episcopo seruo seruum Dei dilecti filij Petro Patri & fratribus S. Sepulchri Ierosolymitanorum presentibus, quam futuris canonice substitutionis in perpetuum. Semanfectudo, & liberalitas sancta Romana Ecclesia vniuersis Christianis debet oportuna solatia ministrare, multo magis hu, qui Religiosum vitam ducant, & omnipotenti Deo familiariter adhaerere volunt, id ipsum conuenit propensius impertiri. Quia igitur dilecti in Domino filij iuxta Reipublicam Augustinam decesserunt, & in loco, ubi sepeliri debent, adorantes apud gloriosum Sepulchrum eum, in quo Christus corporaliter requieuit, & a seculis regnum loca, in quibus Redemptor mundi pro salute nostrae salutis, flagella, Crucis ignominiam, vulnera, mortisque sustinuit, regulariter militari manerent benivolentia, & gratia dignos esse censens, & paternis vobis affectibus volumus conferre. Vobis igitur ipsi debita benignitate accommodantes affectionem, sanctam illam Ecclesiam S. Sepulchri, in qua dominum vobis insistentem passionem Dominici anni, & illiusmodi Crucis triumphum aspidem oculata spectant, nec non etiam personas vestras sub B. Petri, & vobis praesentibus suscipimus, & presentis scripturae communitatis. Statuentes, vt quascunque possessiones, quascunque bona eadem Ecclesia in presentibus canonice possidet, quascunque etiam ab egregia memoria vestra. Duce videlicet Godefrido, & vobis Regi Baldano, venulo quoque, & alijs Patriarchis eadem loca in se collata sunt, aut in posterum a Patriarchis vel alijs Dei fidelibus rationabiliter conferantur, firma vobis, & illibet permanent. In quibus locis proprijs diuini exprimentia vocabulo. Memores videlicet oblationum S. Sepulchri, & omnes oblationes Dominice crucis, quae non & omnes oblationes altarium in Ecclesia Sancti Sepulchri existentium, sicut Patriarcharum dono vobis rationabiliter collatae sunt, donas, rationes, & furas omnes ciuitatis Ierosolymae, exceptis duobus, Hospitale videlicet, & Ecclesiam S. Mariae Latinae, sicut dono Ducu Godefridi, & Petri eius Regi Baldano, & aliorum bonorum hominum vobis legitime concessa sunt, casaliaque quae poplata in territorio Ierosolymae, Madinetiam videbatur cum pertinentijs suis, Sabaret, Casareab, Galandiam, Ammaniam, Rammatam, Berzeligel, Betsari, Desfiam cum pertinentijs suis, in territorio Ramensi. Beta

Casale, cum pertinentijs suis. In territorio Casariensi Castellum Feneali cum pertinentijs suis. In territorio Tyri Casale de Riva cum pertinentijs suis, hortum, quem habetis inter murum, & ante murale ciuitatis Tyri. Hortum, & molendinum, & alias possessiones, quas habetis infra & circa Antiochiam, Ecclesiam Quarantene cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Petri in Ioppe cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Sepulchri in Acon cum terra, & domo, quam dedit vobis Lambertus Hals, & alijs pertinentijs suis in territorio eiusdem ciuitatis. Ecclesiam S. Mariae de Numas cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Mariae in ciuitate Tyro cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Sepulchri in monte peregrino cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Georgij in Montanum cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Sepulchri in Brundisio ciuitate cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Sepulchri in Barleto cum pertinentijs suis. Ecclesiam, quam habetis in Venosa ciuitate dono Nicolai eiusdem ciuitatis Episcopi cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Sepulchri iuxta Troiam ciuitatem cum pertinentijs suis. Ecclesiam S. Theodori Martyri ante portam Beneuentana ciuitatis cum pertinentijs suis. Castellum Cerret cum pertinentijs suis, quod nobilitate vir Albertus Blandiacensis Comes Ecclesia S. Sepulchri donauit. Ecclesiam, quam habetis in Episcopatu Constantiensi in Villa, qua vocatur Detrendorf. Decernimus ergo, vt nulli omnino hominum liceat praesentem Ecclesiam temere perturbare, aut etiam possessiones auferre, aut ablatas retinere, minuire, seu quibuslibet molestijs fatigare: sed omnia integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, vtilibus omnimodo profutura. Salua Apostolica Sedis, & Patriarcha Ierosolymitanis reuerentia, & Episcoporum, in quorum Parochijs Ecclesia vestra sita sunt, canonice iustitia. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica, secularium persona hanc nostrae Constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentauerit, secundum certione communita, si non satisfactione congrua emendauerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine distriam vltim subiacet. Cunctis autem eidem loco iura seruandis sit pax Domini nostri Iesu Christi; quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud distriam iudicem praemia aeternae salutis inueniant Amen, fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis. S. Petrus, S. Paulus, Calixtus PP. II.

Ego Gregorius Presbyter Cardinalis tituli S. Calisti subscripsi. Ego Gorzo Presbyter Cardinalis tituli S. Caecilia Ego Hnbaldu Presbyter Cardinalis tituli S. Praxedis subscripsi. Ego Hnbaldu Presbyter Cardinalis tituli SS. Ioannis, & Pauli subscripsi. Ego Celestinus Catholica Ecclesia Episc. subscripsi. Ego Conradus Sabiniensis Episcopus subscripsi. Ego Theodevminus S. Rufina Episcopus subscripsi.

IMVM.

plurium Ecclesiarum, & dicitur, quae Ecclesia fore debet Orientalibus, & dicitur in Italia, Sicilia, & alim erant confessorum, & Apollonici, & ex locorobatus antonibus expor, & caput totius congregatio nomenclacione riarialis Dominici Scin ceteris canonici Patriatensislo Abbatis, de oppe, quae ciuitas nobilia maor, qua S. P. m s Dominici S. polenit, rracio in Hilla, Orant, m f' app. Ilad Petri, rri, quae Ilatim rcolocan Sepulchri Ciuitate: Alit praxijs, & ocoob nauerat nobilis re Lan de Namaz in territorio ciuitate Tyro cenper hri in monte peregrin i in montanis habecom hri in ciuitate Beoulab hri in Barleto, quod d' is noble. tate Venofina, quae don copus. a Iroui ciuitat in I'pita Martyris prop' ciuitatem Teendorf dicecesis Comminum fopradictarum illementio habetur. cis prop' ciuitate Mellano itate platea munitat in us vide quae adnotauim Calatzo, sive de Calatubio p'rouinciae Casalia gualap. p. iurgensis in confidibus qanofanorum. vulgo Chanaj in dicec' is in Geldria prop' dictam Clunia. Haru quosor p'be. tertus Miracis in libellato.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

Ego Albericus Iloitenfis Epifcopus fubfcripfi.
Ego Stephanus Prantifinus Epifcopus fubfcripfi.
Ego Iuanus Tufculanus Epifcopus fubfcripfi.
Ego Gregorius Diaconus Cardinalis fanctorum Ser-
gij, & Bacchi fubfcripfi.
Ego Orco Diaconus Cardinalis S. Georgij ad Velum
aureum fubfcripfi.
Ego Oltavianus Diaconus Cardinalis S. Nicolai in
carcere Tulliano fubfcripfi.

Datum Laterani per manum Gerardi S. Romana
Ecclefia Presbyteri Cardinalis, ac Bibliothecarij 4. Idus
Ianuarij, indictione 7. Incarnationis Dominice M. C.
XL. IIII. Pontificatus vero Domini Celestini Papa II.
anno primo.

III. **C**eterum Ierofolyma iterum ab infidelibus
capta, & Patriarcha cum canonicis, aut in-
terfectis, aut loco exactis, tota congregatio fun-
ditus est euersa, præter vnicum monasteriū Ab-
batiale S. Sepulchri de Calatambio, quod nunc
etiam floret, & duo vel tria ex postremo loco nar-
ratis. Ecclesie dictæ congregationis in Italia, &
vltiori Sicilia constituta partim sunt commen-
date, partim militibus hospitalarijs S. Ioannis Ie-
rosolymitani vulgo Melitenfis vnita; quas an-
tea milites S. Sepulchri Ierofolymitani qui Pa-
triarchæ subiecebantur, obtinebant, verum & il-
li & canonici nunc ferè extincti.

Plura de hac congregatione Syluester Mau-
rolicus lib. sæpè allegato, contendens, aliam fuisse
à Lateranensi, quod illius canonici non albis
tunicis vt Lateranenses, sed nigris sub rochetto
vtrentur, super quo pallium nigrum crucibus
rubeis insignia Regni Ierofolymitani referentibus
signatum gestarent. Verum leuia hæc sunt;
nec ipsi Lateranenses, quod viderim, dixerunt,
congregationem Dominici Sepulchri eandem
fuisse cum illorum congregatione, sed ambas
eiusdem ordinis canonicorum regularium S. Au-
gustini, sola accidentaria differentia, non autem
essentia distinctas, vt cap. statim sequenti ex in-
stituto ostendemus.

CAPVT SEXAGESI- MVM OCTAVVM.

*Quod Canonici dictarum Con-
gregationum essentialiter sint
vnius & eiusdem Ordinis in-
ter se, & cum antiquis Ca-
nonicis à Beato Augustino,
& à sanctis Apostolis insti-
tutis.*

Qvod supradictæ canonici
congregationes suis quæque
instituta, ac legibus, ac ritibus
habitu tum inter se, tum etiam
ab antiquis canonicis per S.
Augustinum, & per S. A.
postolos instituta, & per
canonicos dictarum congregationum non solum
essentia ab inuicem esse distinctos, verum etiam
ab antiquis clericis regularibus, præsertim cathedra-
libus longè diuersos, quam sententiam præter
nonnullos cap. secundo allegatos, probum scilicet
tem implicite Molanus lib. primo de canonicis,
& Ioannes Trullo Aragonensis, & S. Maria de
Columna Casarugustana regularis canonici
lib. primo de ordine canonicorum regularium
cap. vndecimo. Nam primus est concepit, veteres
canonicos, præsertim cathedralium, communi-
nis vitæ institutum tenuisse, & sub certis regulis
intra claustra propè suas quosque Ecclesias in-
duxisse, atque ob eam causam canonicos regula-
res à Canone, qui est regula, non ab anno quo
ne, siue pensione, quam annuatim percipiunt,
sic denominatos; tamen dum illorum vna ratio-
nem explicandam aggreditur, in eam sententiam
ore rotundo, & quatuor pedibus descendit, in
qua semper sibi est constans, vt dixit, canonicos
illos suos regulares nullatenus vota emittisse
sive iurasse, & clericos per votorum emissionem
in monachos, & clericos, qui cum B. Augustino
tria vota profitebantur, omnes monachos fuisse,
atque vt semel dicamus, omnes clericos regula-
res, qui tria vota Religionis emittunt, esse veros
monachos, & distingui ab illis præter canonicos
regularibus in cathedralibus degentibus, sicut
monachi distinguuntur à canonicis regularibus
videatur idem autor lib. primo de canonicis cap.
11. 12. & duobus sequentibus, vnde alia plurima
eiusdem autoris loca interpretanda, in quibus
canonicis regularibus reformatis, siue profectis
perinde, atque de monachis, & sub nomine mo-
nachorum semper loquitur, vt antiquorum ca-
nonicorum laudes, & merita ad suos secularis
traducat. Alter vero scilicet Ioannes Trullo, est
libro citato capite decimo in gratiam nostræ La-
teranensis, & aliarum congregationum, contra
la scribere videatur contra illos, qui perperam
opinati sunt, veterem illum canonicorum regula-
rium ordinem in his rigidioribus congregationibus
non esse conseruatum, aut continuatum, sed
in alios novos ordines immutatum, tamen capite
vndecimo immediate sequenti in gratiam Ibero-
rum Hispanorum scribit, suos Hispanos, veterem
quosdam alios Galliarum, & aliarum provinciarum
solum illud primarium Augustini institutum
colere, ac retinere, à predictarum congregatio-
num institutione longè alienum, & diuersum,
quod institutum longè diuersum esse ab illis.

con prædictarum congregationum, ex multis pro-
bat, sed præsertim ex habitu: & tandem conclu-
dit, canonicos dictarum congregationum ad mo-
nachorum, & fratrum formam transiisse, vt quidam
Historici de nostris Lateranensibus censuerunt
Vnam autem non ipsi Hispani, & aliarum provin-
ciarum canonici à monachorum nomine, ve-
l instituti resistentes, in manifestam secularitatem
cepisse, si non solo nomine, recurrant, cum cano-
nicis ordinis, & tot collegiorum iactura, quæ in
dicta iubeat regula, ex regularibus seculari fi-
videntur.

At decipiuntur profectò hi autores, & cum
in fundamentis, tum etiam in assertionibus
suis vitæ plurimum aberrant: nam quod ait
Molanus, pericos canonicos regulares nunc pa-
rales sine in cathedralibus, siue etiam extra cathedra-
les in claustris, siue monasterijs degentes, tria
vota minime profecti soltos, est de quibusdam
veteribus id esse minime detrectauerim, vt fuerunt
Dionotius illi à Gerardo Magno instituti, & sunt
nunc Roma, quos Sacerdotes congregationis
Oratorij nuncupamus: tamen in vniuersum, &
vniuersis etiam acceptum falsum esse, præ-
terea, quæ supra hoc libro capite tertio, & libro
primo capite secundo, de votorum emissionem no-
tatum, ostenditur inductione facta per omnes
canonicos omnium prouinciarum, priusquam
esset in mundo congregatio reformata, quæ
nunc videntur, nam in primis certum est in Italia
canonicos Lateranenses, Lucenses, Perusinos,
Tiburnates, Eugubios, & alios innumeros a-
liarum cathedralium regulariter cum emissionem
votorum vixisse, cum dictæ Ecclesie ab illarum
institutione fuerint regulares, & consistit in illis
fuisse canonicos profectos, & consistit quo tem-
pore profecti deserunt, non autem consistit, quo
tempore professionem emittere ceperunt. Rur-
sus Alexander II. in capite præter trigesima secun-
da distinctione præcipit, canonicos regulares
ferre obedientiam, castitatem, & vitam com-
munem, sicut ante conseruauerant, quod non fa-
ceret, nisi illi professionem emisissent: sicut mo-
do Papa non potest præcipere canonicis nõ pro-
fessis vitam communem. Item Urbanus Papa in
cap. Mandamus, & cap. Statuimus decima nona
questione tertii præcipit, ne canonici post emis-
sam professionem transeant ad monachos. & hic
Pontifex fuit ante ortas ferè omnes congregationes
reformatas. Idem habes in Concilio Roma-
no sub Innocentio II. celebrato cap. 9. & 26. præ-
ter quod institutum vitæ communis, quod Au-
gustinus in Africam inuexit, ab Italis accepit, vt
supra dictum fuit: clerici verò per D. Augustinum
reformati vota emittent. De Hispanis idem
constat ex cap. obseruandum. 15. quæstione se-
cunda, quod est Canon Concilij Tarraconensis
anno 520. celebrati, nam in eo Canone prohibe-
tur Sacerdotes, & clerici pro patrocinijs præsti-